

Statstilskuddet til sygekasserne foresloges nedsat til $\frac{1}{6}$ af de tilskudsberettigende udgifter (imod lovforslagets og den hidtidige lovs: $\frac{1}{4}$ af udgifterne). Samtidig skulle foretages en *deling af medlemsgruppe A*, så at formindskelsen af den offentlige støtte kun skulle medføre kontingentforhøjelse for den del af A-medlemmerne, hvis indtægt var over en vis grænse.

Statstilskuddet pr. medlem og den særlige nedsættelse af *sygehustaksterne* til halvdelen skulle bortfalde for sygekassernes B-medlemmer.

Der foresloges en vis pligt til betaling af *kontrolafgift* ved tilkaldelse af læge.

I *dagpengeordningen for lønarbejdere* skulle satserne for dagpengebeløb og for arbejder- og arbejdsgiverbidrag *nedsættes til* de satser, som er gældende i *sygelønsordningerne*. Sygekassemedlemmer skulle dog have ret til i sygekassen frivilligt at tegne *supplerende dagpenge* af en sådan størrelse, at der i alt kunne opnås samme dagpenge som ifølge lovforslaget, d. v. s. i alt op til 21 kr. daglig. Statskassen skulle dække den resterende udgift (ca. $\frac{1}{10}$) til lønarbejderdagpengene.

Bortset herfra skulle alle *statstilskud til dagpengesikring ophæves* og den frivillige dagpengeforsikring således finansieres ved medlemsbidrag alene.

Mindretallet kunne i øvrigt tilslutte sig en lang række af socialministeren i betænkningen stillede ændringsforslag, men tog afstand fra den ændrede udformning af tilskudsreglerne og af bestemmelserne i § 65 om fortsættelsessygekasserne.

Uden for betænkningen stilledes fra *kommunistisk side* en række ændringsforslag, som tog sigte på forbedringer af dagpengeordningen for lønarbejdere.

Ved 2. behandling vedtoges de af socialministeren stillede ændringsforslag, som for en del vil fremgå af de foregående bemærkninger, mens de øvrige ændringsforslag forkastedes.

Ved 3. behandling var navnlig *fortsættelseskassernes* forhold genstand for diskussion.

Mens de øvrige partier kunne gå ind for den nu ændrede bestemmelse i § 65, fandt *venstre* og *det konservative folkeparti ikke*, at der herved var skabt *tilfredsstillende forhold* for fortsættelsessygekasserne i sammenligning med sygekassernes B-afdelinger.

Oppositionen fremhævede i denne forbindelse navnlig fordele for B-medlemmer i henseende til sygehustakster og statstilskud til visse former af medicin samt det forhold, at nydende medlemskab i en sygekasse var en forudsætning for at få del i dagpengeordningen for lønarbejdere.

Sygekassernes B-medlemmer ville herved efter oppositionens opfattelse blive favoriseret i forhold til medlemmerne af fortsættelsessygekasserne, så at disses virksomhed på længere sigt ville vanske-